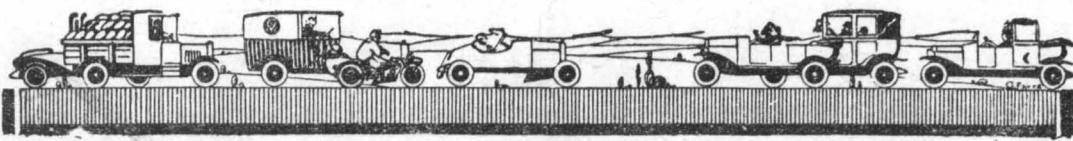

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΔ

Το φόλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δρομάκας 4. «Η αδεβέρετος υπερτιμήσης των παρά τών «Υποπρακτορείων» δημογορεύεται.

«Η όποια των διατυπωσάν μας μποτελλομένη συνεργασία και μή συνδευούμενη μεταξύ των δικαιωμάτων κρίσεως είκε δροχμάν πάντε είς γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται όπι.» δημι.

Πολλοί διαγνώνονται μας μάς γράφουν διτι επιθυμούν νά προμηθευθούν τάς εκδόσεις μας και νά έγγραφούν συνδρομητών μας, ώλλα δυσκολεύονται είς την έκδοσης επιταγών. Γιά νά τούς διευκολύνουμε σχετικός, τούς πληροφορούμε διτι δεχόμεθα τό δοτήτων τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων. «Ημέρωντος» λπτ. είς γραμματόσημα ή κινητά χρετόπτηρα, οιασθητοί τιμῆς.

Κε φαλλά ων ιτη ν. «Άγοστοι. Τά σατυρικά σας ποιήματα έχουν βέσσα αρκετό πενήντα, μά τά άδικη ή στιχουργία τους. «Ένα σατυρικό ποίημα, γιά νά είναι δύναται, πρέπει νάρχη στηγράμματα.

Γ. Α. Δρακόδελτη ν. «Εγκαταλείπων. Τη ποίησή σας δίχη έπιτυχές. «Η στιχουργία τους έχει έναν πολύ πενήντανος τον κοντή.

Καστήνην «Άερα εν. Τό πεζογράφος σας διχη καλό.

Δ. Μακρινήν Βέρνη, Βαλανούλη Τούρκης. Διαυτοχόης ή μεταφράσεις σας δε καρβερόσουν, και τό γ. «Μπουκέτου» γράφεται σε δημιοτική. Γιά το όλλο έγγιμα θα φροντίσουμε.

—X. Γα-λην, Περιαλ. Τό ποίημά σας καλό στηγράμμα. Δέν μπορει κανείς νά πάρει ένα κάτι σανάληπτο, προσδιόρισμο.

Σ. Σάλταν γ. Τό ποίημά σας θα θέτων βέβαιον καλό ώς ρομάντο γιά επιθεώρηση.

Ν. Ταξούλη δράρη ν. Καρέπαν Οίτσιον. Μάς γράφετε στήν επιτοποήσας :

«Αγαπητοί «Μπουκέτου». Παρακαλώ όπως διάλεκτος λίγο χώρο σε μιά γνώνια και γά το διώκ μου το ποιημάτα, πού γράψω παρασάτω, έταν ήβεναις βρήση διτι άξεινε τον κώπο γιά νά δημοσιευθή, έάν δέ όχι, μού λέω με διώκ πού φωτιστώ, γατι είνε ή περήφ φορά — Ιωσής καλή η τελετώντα, έάν κι' αύτό δέν άξεινε — πού στηνάσσω ποιήμα :

Τό ποίημά σας, φίλε κόριε, δέν είνε καλό, δυστυχός. Και νά ή απόδειξι :

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ Η ΑΝΟΙΞΗ

Πόσου ώραντος θέληγητα νά φύσης μάς χαρούσει,
την άνοιξη στήν έξοχη,
και στήν καρδιάν τον καθενόν παρηγοριά σκορπίζει
πού απέλασμένα τώρα έξι.

'Οτούν γίλινδε δράμα, παρήγορο, γιά μένα,
νά κάθιμα γιά μα πατηγήν τα γύρω νά διαμάζω,
τόν κάμπο, τ' άγνωστονα, τά δένδρα τ' άνθισμένα,
κι' έτσι τέ πίκος της ζωής λγάμι νά ξεχάνω.

'Η μέρα φεγγει δόλωση, στη λίγη σκοτεινάτε,
δήλως καταβάσκων μέσο στά λχανταντίνες,
πεινήσει κι' αύτος καυαρότας, στή δύνα σπιστάει
λέτι τίς αράτες της άνοιξης κατενθυσουμένος.

'Η μέλισσας όπτε τη βοστή γινούσουν φροτομένες,
μετ το γίλινδο πού δημπερός έμαζεψαν τό μελι.

Έργαστα πειδή ή άνοιξη πού μαστελτ ποένες
περιέμεναν τόσο καιρό κλεισμένες στήν κυψήλη.

Σέ τέτου θείες έδιδειν, στή τέτου άνοινα,
πού γηγή ουσιαντήν μπορει νά αυτιβάλω

πούς και σ' ειτήν δέν θά βροήση γοργήσα νεραπετά,
μέσο της ζωής την άνοιξη.

Πάντα, λοιπόν, προσπορεύεται νά γονθήσει,
στην ποίηση. Διαδέστει στή μετρό^ο
στή «Έλληνας ποιητής. Και Εσανθή
κινέτεται. Γιοτι τό ποίημά σας αστόν
και δημιουργούνται την σπάνιαν ποίησην.
Επιτημέστος δέν στέκει καβούρι, κοπανάν έξοικεντος! Άκοδοτε λοιπόν την καλέδη^ο
συμβούλευς μας και συμφωνήστε μ'^ο
αστές.

Δ. Λ. Μ. «Επιτημά. Μάς γράφετε
και σας στήν επιτοποήσα :

«Άγαπατο Μπουκέτο,

Μέσα είς την πληθύρα τῶν άντι-
γνωστῶν σου, άποτελθ και έγιν έ-
να μέριον, και υπάλληλος μοι,
γιαδες παρακινούθη την κοιτή
πού κάμνετε εις δίλιν τού- άνα-
γνώστας πού στήλιον διάφραστο
ποιήματα. «Ένας άπτο οπτής (διά-
ποτήν φορά) ξορκιών νά γίνω και
έγιν. στέλλοντάς σας ένας άπτο τά
μεριά μων ποιήματα πού έγιν να-
ψει, και δέν τά έγγραφες και έγι-
τε την καλόστην, τά δημιουργεύτε.

έάν δέ όχι, θά σας παρακαλέσω νά μοι γράψετε νά σταματήσω». «Αλλά, δυστυχώς, δέτε και το δικό σας ποίημα είνε καλό. Και ίσως :

ΓΙΑ ΣΕΝΑ

ποτέ νά μή με θυμηθής
γιατί θέ νά διαρρίστε.

5

Και τά πικρά σου δάκρυα
θ' άλλάσσων τή μορφή σου,
κι' ίσως ού θα-θα' κι' αντός
που θάρχετε μαζί σου.

6

«Αγ μετανοιώσεις πού σκλιρά
έφερθησες σέ μένα
μην άμελοσιες γρήγορα
νά 'φθης από τά ξένα.

7

Την άγκαλιά μου θέ γά βρες
πάντες άνωντή γιά σένα,

και δια θαμονθήσυν
για με θάσαι...παρέθεν.

Σαποτάστε λοιπόν νά γράφετε στήκους. Είνε τό μόνο φρόνιμο πού έχετε νά κάμετε.

Σ. Π. Π. Ράχες Ικαρίας. Μάς γράφετε στήν φιλικήν και τόσου ειλι-
κρινή επιτοποήσα :

«Είμαια τακτικόν άνωγνωσής του έγκριτον ύμων περ οδικού «Μπου-
κέτου» και παρακαλούντων τακτικά την στήλην τού «Κάρτ-Ποστάλ». Σκέψθηρα νά σάς απότοντιστον τώρα στην απομονωμένην πολύμη, χωρίς νά είμαια αισθάνοδος διτι είνε καλό, γιατί δέν άσκολούμα με τήν ποιήμαν, λόγα τού διτι είμαια έγγραψ. Μεθ' ίποτήρησες.

«Έχετε πραγματικός δικόνος, άγαπητέ κύριε. Τό ποίημά σας δέν είνε επιτυχέντον. Εδεγνική κι οικέις σας νά θηρηγίσης έναν δημαρτημένον σας νεκρό, διλλά οδειπούσεις. Ίσως πάντας τό ποίημά σας :

ΣΤΟΝ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ...

Αίγα λαύλουδα τού άγροδο,
γαριτάλαιν καλ ρόδα,
σούπλεξαν, φίλε, στέφανα,
δις τελευταία διδρά.

Δουλούδια πού μοσκοβιδούσην,
νά ενθρανήσης στό μηνήμα,

στήν πλάκαν σου τήν σκοτεινή
πού σ' έρριψε μή μόρα.

Η μοίρα σου έτοι τόθελε
νά σέ καταδί κάρη,
μιλ υναν σ' αρέστειε
νά σέ κατασταφάζη.

Διν χρόνια τήν έπαλευες
τήν ένανα τή μαύρη,
μελ έλλιδα και υπονομή
γιά νά τήν καταβάλης.

Άλλοιμονο ίντενθες
στά νύχια τής άντινης,
τό φοβερό τών έφρασών,
τού χάρου δια μαζαρά.

Έπεινης και λιπητες
φίλους και συγγενείς σου
μέσα στά μαρα δάζουνα
βάφηραν οι γονείς σου.

Όχι, δέν απέθανες,
μέν πλάκαν σου νημερέουν,
και πεθερά τή μαύρη γή^η
αλώνια σου δεμερέουν.

Όχι, δέν απέθανες
διλλά θάζης αλόνα,
πήν νοῦν δουσ ση γράφιζεν,
ποίσταν σφράδα...

σέφανα πολλά,
άπο τήν φύσην,
καρούνην κρής δέν είνε καγεία
νά θά σε λημανθήση...

•ΜΠΟΥΚΕΤΟ•

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός ΛΕΚΑ 7, Έγγλεφ. 21 - 419)

Διευθυνθής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

“Οροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωστερικον Ν. Ξ. Λεκα 200 II Έγγλεφ. 21 - 419
και δι' διλν την Έγγλεφ.
Αι έπιστολαν κι
ιδιοκτητην τού

Έξωστερικο δολάρια δι

Άμερικης δι

τία συνδρομή σελίντας 30

την έπιστολην τού

ΟΥΑΣΟΝ, Λεκα 7

Γεννιαν

Εν Αμερι-

κανά φε

Genera

τού κι

την έπιστολην

την έπιστολην